

לחברים, בימי לא יצטרכו בני העולם את זה. אמר לו רבי יוסי הצדיקים מגנים על העולם בחייהם, ובמיתתם יותר מבחייהם. זהו שכתוב (ישעיה לז) ונגותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ואלו בחייו לא כתוב. אמר רבי יהודה, מה שונה כאן שכתוב למעני ולמען דוד עבדי, ששקול זה לזה? אלא משום שדוד זכה להקשר למרפכה הקדושה של האבות, ומשום כך הפל אחד. ברוב הוא לעולם ולעולמי עולמים.

במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו. רבי יצחק פתח, (תהלים קב) לספר בציון שם ה' ותהלתו בירושלם. שם שנינו, השם הקדוש נסתר ונגלה. והתורה, שהיא השם הקדוש העליון, נסתרת ונגלית. וכל פסוק שבתורה, וכל פרשה של התורה, נסתר ונגלה.

ש"כמדנו, אמר רבי יהודה, מחצפתה של צדיקה אחת יצאו כמה טובות לעולם, ומי היא? תמר, שכתוב (בראשית לח) ותשב בפתח עינים. אמר רבי אבא, פרשה זו מוכיחה שהתורה נסתרת ונגלית. והרי הסתפלותי בכל התורה ולא מצאתי מקום שנקרא פתח עינים, אלא הכל נסתר, וסוד הסודות הוא.

וכמדנו, מה ראתה הצדקת הזו למעשה הזה? אלא הכירה בבית חמיה את דרכי הקדוש ברוב הוא, איך מנהיג את העולם עם בני האדם. ומשום שהיא הכירה, הקדוש ברוב הוא הקים את הדבר על ידה. וזה הולך כמו ששנינו, מזמנת היתה בת שבע מששת ימי בראשית להיות אמו מששת ימי בראשית להיות אמו של שלמה המלך. אף כאן מזמנת היתה תמר לכך מיום שנברא העולם.

להאי. אמר ליה רבי יוסי, צדיקתא מגינין על עלמא בחייהון, ובמיתתהון יותר מחייהון. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה לז) ונגותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי, ואילו בחייהי לא כתיב. אמר רבי יהודה מאי שנא הכא דכתיב למעני ולמען דוד עבדי, דשקיל האי לגבי האי. אלא, בגין דדוד זכה לאתקשרא ברתיקא קדישא דאבהתא, ובגין כך פלא חד, בריף הוא לעלם ולעלמי עלמא. במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא

תעשו, (ויקרא יח) רבי יצחק פתח, (תהלים קב) לספר בציון שם יי' ותהלתו בירושלם. תמן תגינן, שמא קדישא סתים וגליא. ואורייתא דהיא שמא קדישא עלאה, סתים וגליא. וכל קרא דבאורייתא, וכל פרשתא דאורייתא, סתים וגליא.

דתנא אמר רבי יהודה, מחציפונתא דצדקת חדא, נפקן כמה טבאן לעלמא. ומאן היא. תמר. דכתיב, (בראשית לח) ותשב בפתח עינים. אמר רבי אבא, פרשתא דא מוכח, דאורייתא סתים וגליא. והא אסתפלנא באורייתא כלא, ולא אשפחנא אתר דאקרי פתח עינים, אלא כלא סתים, ורזא דרזין הוא. ותנא, מאי חמאת צדקת זו לעובדא דא. אלא ידעת בביתא דחמוהי ארחוי דקודשא בריף הוא, היך מדבר האי עלמא עם בני נשא. ובגין דהיא ידעת, קדשא בריף הוא אוקים מלה על ידהא. ואזלא הא כמה דתגינן, אזדמנת הות בת שבע מששת ימי בראשית למיהוי אמיה דשלמא מלכא. אוף הכא אזדמנת הות תמר לדא, מיומא דאתברי עלמא.

של שלמה המלך. אף כאן מזמנת היתה תמר לכך מיום שנברא העולם.